

Inledning: Johannes döparen har i Evangelieboken fått en egen söndag. Den infaller varje år på söndagen mellan den 21-27 juni, dagen efter Midsommardagen.

1. Din bön har blivit hörd

- a) Sakarias och Elisabet var båda till åren. Men det hindrar inte Herren från att låta dem få en son. Tvärtom tycks mänsklig oförmåga ligga till grund för Herrens handlande med oss människor. Så var det när Sara födde Isak och när Hanna födde Samuel. Jesaja var kallad och utvald redan i moderslivet, likaså Jeremia. På detta sätt visar Gud sin vilja och sin makt.
- b) Sakarias och Elisabet levde båda ett fromt liv och genom åren hade de bett till Gud oräkneliga gånger om ett barn. När allt hopp var ute kom bönesvaret. Sakarias fick veta att barnets namn skulle vara Johannes, som betyder Gud är nådig och han fick veta meningen med barnet. Han skulle bli den störste av alla profeter, en färgstark förkunnare, döpa Messias, fångas och lida martyrdöden
- c) Det finns många barn som inte känner sig välkomnade till den här världen, men vår tro säger oss att varje barn är meningsfullt, och det redan i moderlivet. Gud vill bruka var och en av oss. I Guds ögon är alla välkomna till världen för att leva i gemenskap med och återspegla Honom.

2. Han skall få många att vända tillbaka till Herren

- a) Johannes döparens uppgift var att ”bana väg för Herren genom öknen”, Jes 40:3 ff. Genom sin förkunnelse fick han dalar att höjas och berg och höjder att sänkas. Han skulle förkunna att människan är gräs, men att Guds Ord består, v 6-8. Och som han gjorde det! Människor kom i tiotusentals ut till Jordan för att lyssna.
- b) Johannes framställs ofta som en Lagens man, men han är Evangeliets förelöpare. Han visar vägen till Messias, väl medveten om omvändelsens nödvändighet. Det krävs helt enkelt en ny livsriktning för att kunna leva med Gud. Johannes är radikal därför att han förstod detta och förmedlade det till folket.
- c) När Paulus kom till Efesos hade de endast blivit döpta med Johannes dop. Varför var det inte tillräckligt? Människan kan i bästa fall förändra sin livsriktning, men inte sig själv. Bara Gud kan byta ut stenhjärtat, ge det eviga livet och göra oss till medborgare i sitt rike. Det kristna dopet innebär att Gud kryssar över vårt gamla liv, förenar oss med Jesus Kristus och visar oss ett nytt sätt att leva. Johannes döparen visste detta.

3. Så får Herren ett folk som är berett

- a) Det nya livet stannar inte vid den enskildes omvändelse och pånyttfödelse utan är till för alla. Det är en grundbult i den kristna tron som nästan gått helt förlorad i vår tid. Och på något märkligt/ohederligt sätt har vi som kallar oss folkkyrka lyckats bättre än de flesta. Den kristna tron har reducerats till en privatsak, medan den i själva verket sätter in oss i en världsvid gemenskap, den allmänliga Kyrkan.
- b) Johannes döparen visste att Messias inte bara skulle komma till sitt folk för att deras liv skulle bli fyllda av mening, utan också att Messias skulle ta sin boning i det. De skulle förberedas för att i förlängningen bli hans jordiska kropp.

c) Herren vill än idag leva i och genom sin kropp, det är de heligas gemenskap. Denna gemenskap är lika radikal som Johannes döparen därför att i den förstår man att Jesus är Herren. Den gemenskapen uppstår och får sin näring av Ordet och Sakramenten. Den får sin näring i denna Högmässa.

Joh döparens dag

Luk 1:5–17, predikan 2

I årg

Inledning: Den här söndagen är en hoppets söndag. Joh döparen framställs ofta som en domsprofet (domen går över den gamla skapelsen). Men fr a är han en hoppets profet som tala också till oss idag. Han pekar på ”den som skulle komma”.

1. Han ska uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, v 15

- a) Joh döparen är Guds redskap, utvald redan i moderlivet, en portalfigur. Det heter att han var fylld med den helige Ande redan i moderlivet, ett tecken på Guds vilja och makt. Han jämförs med profeten Elia. Det visar på hans storhet. Storheten ligger i lydnaden. Profeten Jesaja kallar honom för ”en Ropandes röst”. Det är HERREN som ropar.
- b) Många kristna av idag är ljumma. Alla människor är kallade men utan den helige Ande kan man inte vara annat än ljummen.
- c) Mitt i sommaren får vi höra att vi inte bara är kallade utan att det också finns en framtid och ett hopp för oss. Ett hopp som inte grundar sig på den historiska händelsen Joh döparen utan på den han banar väg för, Herren Jesus, hans liv, verk och herravälde.

2. Han ska få många att vända tillbaka till Herren, v 16

- a) Joh döparen skrädde inte orden utan förkunnade med nit. Människor kom i tiotusentals för att lyssna. Människan är som ett gräs, men Herrens ord består.
- b) Joh döparen var väl medveten om omvändelsens nödvändighet. Dalar ska höjas och berg och höjder sänkas. Det sker i människans inre. Det går inte att leva tillsammans med Gud i egen kraft. Gud behöver försona oss med sig.
- c) När Paulus kom till Efesos visade det sig att lärjungarna endast var döpta med Johannesdopet. Det var otillräckligt. Omvändelsen måste bekräftas av den helige Ande. Endast så kan vi få en kraft till en ny livsriktning. Den helige ande vill upprätta nya vanor i våra liv, sådana som övervinner dåliga vanor.

3. Så att Herren får ett folk som är berett, v 17

- a) Det nya livet stannar inte vid den enskildes pånyttfödelse. Tron är inte en privatsak. Vi döps in i en gemenskap och bara tillsammans med andra kan vi förstå vem Gud är. Tillsammans kan vi ta emot och tillsammans vandra efter hans Ande.
- b) Joh döparen visste att Herren inte bara skulle komma till sitt folk utan också ta sin boning i det. Det skulle bli hans nya kropp. Det är här vi kommer in i bilden.

- c) Herren vill än idag leva i och genom sin kropp. Vi behöver det radikala hoppet. Den gemenskapen får sin näring av Ordet (4 b:n) och Sakramenten. Den får näring i den här högmässan.